

ת"פ 13/17794 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-06-17794 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט מרדכי פلد, סגן נשיא
המאשימה מדינת ישראל
נגד פלוני- על ידי ב"כ עו"ד אורלי פריזלר
הנאשם

זכור דין

הנאשם, פלוני, לצד שנת 1973, הודה והורשע, על פי הودאותו, בביצוע עבירה של השארתILDildן בלא השגחה, על פי סעיף 361 אמצע, לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מתוך עבודות כתוב אישום המתוון, שבהן הודה הנאשם, עולה כי בתאריך 4.2.13, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, ולאחר שצורך משקה אלכוהולי, ביקש הנאשם להחזיר את שני ילדיו הקטנים לבית אם. אלא שהנאשם השאיר את שני ילדיו הקטנים, שהיו באותו עת בני ארבע שנים ושמתיים וחצי לערך (להלן: "הקטנים") בקומה הראשונה של בניין, ברוח' ___, ב___. זו זאת ללא השגחה. דירוי הבניין הבחינו בקטנים כשהם ממරרים בבכרי ולהלכו עימם, עד שהקטינה הובילה אותם לבית אם, שברח' ___

נמצא, כי במעשהיו אלו השאיר הנאשם את הקטנים, שטרם מלאו להם 6 שנים, ללא השגחה רואיה ועשה כן ברשלנות.

המאשימה עותרת לגזר על הנאשם בנסיבות אלו עונש של עד 6 חודשים מאסר מוותניים, ואילו הסגירות, עו"ד אורלי פריזלר, עותרת להטיל על הנאשם התcheinבות כספית בלבד, להימנע מעבורי עבירה.

יש לומר כי על פי לשון סעיף 72 (א) לחוק העונשין, אין ניתן להסתפק בהטלת התcheinבות בלבד, באשר התcheinבות אר נלוית נוספת לכל עונש שהוטל, ועל כן יש לדוחות את בקשה הסגירות.

היה ברשלנותו של הנאשם, כפי שפורטה, כדי לחסוף את הקטנים לסתוקנים רבים, הכל כshedobr בהשארתם של ילדים רכים בשנים, ללא כל השגחה, בנסיבות שתוארו לעיל. למרבה המזל, במקרה זה, תושיתם של דירים בניין, אליו הובאו הקטנים, על ידי הנאשם, מנעה נזק לקטנים, כאשר אלו החזירו אותם לבית אם, בנסיבות שתוארו לעיל. מתברר שהוא אלו הדירים שהגיגו תלונה כנגד הנאשם, במשטרת ישראל.

עמוד 1

הערך החברתי המוגן בעבירה מעין זו, נועז בחובה לדאוג לשלוום ובריאותם של ילדים קטינים, שכן להקל ראש בתנהגו הרשלנית של הנאשם, משהותיר את ילדיו בבניין, בפתחה של דירה שאינה דירת גירושתו ועזב את המוקם, כאשר, כאמור, DAGTEM ותוסיתם של דירים בבניין בו הושארו הקטינים, היא שהביאה את האירוע לסיומו הטוב, מבלתי שהקטינים נפגעו.

אשר למתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם, משמדובר בעבירה על פי סעיף 361 אמצע, לחוק העונשין, ניתן לומר כי הענישה נעה בין אי הרשותה, בצירוף של"צ, לבון מאסר מותנה של עד 6 חודשים.

בהקשר זה ניתן להביא מפסקת בתי המשפט הרלוונטית לנושא, דוגמתת ת"פ (בית המשפט השלום-כפר סבא 10-10-29932 מ"י נ. חזן, שם הוטלו 6 חודשים מאסר מותנים על נאשנת שעבדה כסיעת בגין ילדים, כאשר פועל כבן 3 שנים, אשר היה באחריותה, יצא מן הגן והלך לבית סבתו, המכזי כ- 500 מטר מהגן, תוך שהוא חוצה כביש ראשי. כמו כן, יש לציין את ת"פ (אילת) 1899-08 מ"י נ. טליה חיון, שבו נדון בתיק העיקרי ובתיק שצורך לו, עניינה של נאשנת שניהלה קייננה, אשר קטינה כבת 3 שנים וחצי, וקטין בן 3 שנים, שהיו תחת השגחתה, יצאו דרך דלת, שלא הייתה נעולה, מחוץ לשטח הקייננה ונמצאו על ידי עוברי אורח. במקרה זה, החלטת בית המשפט להמנע מהרשעת הנאשם והוטל עליה של"צ.

הסגורית טענה, בין השאר, כי מערכת היחסים העכורה שבין הנאשם לגרושתו, כפי העולה מדווח סוציאלי שהגישה (ט/1), מזכיקה הקללה עם הנאשם בדין, ככל שניתן, הכל כאשר מדובר בעבירה שהינה עבירה רשלנות, זאת כאשר הנאשם התרשל ולא פעל כפי המוצפה והנדרש ממנו, משמדובר בילדיו הקטינים.

מנגד, מדגישה ב"כ המאשימה את חומרת התנהגו של הנאשם, ונטען אףוא כי יש מקום להטלת עונש שהיה בו מייד של הרתעה כלפי הנאשם.

אשר לנאים עצמו יש לומר כי לחובתו רשומות מספר הרשעות קודמות, ובתוכן אלו, הרשות בעבירות של הפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו, איומים, היזק לרכוש בזדון, לרבות החזקת סמים מסוכנים. בגין עבירות אלו הוטלו עוניינים מותניים וקנסות.

ה הנאשם הביע חרטה על התנהגו וציין כי היחסים בין גרושתו הינם תקיניםCut וכי הוא עומד בתשלום המזונות עבור הקטינים.

כאמור, הנאשם יצר בתנהגו הרשלנית, סיכון ממשוני כלפי ילדים הקטינים ויש למצוא בכך מיד ממשי לחומרה.

שקלתי לצד הקולא, את הodium באשמה של הנאשם, וכן היבטים נוספים שהעלתה הסגורית, אשר במצבו הכלל של הנאשם.

הנסיבות בכללותן מחייבות הטלת עונש מאסר מוותנה, שייהי בו משום הרתעה גם כלפי הנאשם, לעתיד לבוא.

על כן, ולאחר ששלמתי את מכלול טיעוני הצדדים, אני גוזר על הנאשם, בסיכון של דברים, בגין העבירה בה הורשע, 4 חודשים מאסר, שייהיו על תנאי למשך שנתיים מהיום והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 361 לחוק העונשין, במשך תקופת התנאי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י' אדר ב תשע"ד, 12 מץ 2014, בהעדך הצדדים.